DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)
29. oktober 1998 *

I sag C-410/97,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Marie Wolfcarius, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Storhertugdømmet Luxembourg ved afdelingschef Nicolas Schmit, Afdelingen for Internationale Økonomiske Forbindelser og Samarbejde, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, 6, rue de la Congrégation, Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe (EFT L 113, s. 19), idet det ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv,

har

* Processprog: fransk.

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. J. G. Kapteyn, og dommerne H. Ragnemalm (refererende dommer) og K. M. Ioannou,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 14. juli 1998,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 5. december 1997 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i henhold til EF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe (EFT L 113, s. 19, herefter »direktivet«), idet det ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv.

2 I henhold til direktivets artikel 9, stk. 1, sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1994 og underretter straks Kommissionen herom.

3 Da Kommissionen ikke havde modtaget nogen meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet i den luxembourgske retsorden, indledte den den i traktatens artikel 169 fastsatte traktatbrudsprocedure ved den 16. maj 1995 at tilsende den luxembourgske regering en åbningsskrivelse.

4 Ved skrivelse af 12. december 1996 underrettede den luxembourgske regering Kommissionen om, at de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktivet var under forberedelse.

5 Da Kommissionen ikke fik meddelt den endeligt vedtagne retsakt, rettede den den 16. december 1996 en begrundet udtalelse til Storhertugdømmet Luxembourg og opfordrede det til at træffe de nødvendige foranstaltninger inden for en frist på to måneder regnet fra udtalelsens meddelelse.

6 Ved skrivelse af 23. januar 1997 underrettede den luxembourgske regering Kommissionen om, at et udkast til bestemmelser var ved at blive vedtaget.

7 Da Kommissionen ikke modtog nogen oplysning om, at gennemførelsesproceduren var afsluttet, anlagde den nærværende sag.

8 I sit svarskrift har Storhertugdømmet Luxembourg anført, at det erkender ikke at have opfyldt sin forpligtelse til at gennemføre direktivet. Det har imidlertid henvist til, at et udkast til lov om gennemførelse af direktivet er under udarbejdelse og skulle blive forelagt regeringen under et ministermøde før midten af marts 1998.

9 Da direktivet ikke er blevet gennemført inden for den i dette fastsatte frist, må der gives Kommissionen medhold.

10 Det må følgelig fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til direktivet, idet det ikke inden for de fastsatte frister har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette.

Sagens omkostninger

11 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand herom, og da Storhertugdømmet Luxembourg har tabt sagen, dømmes det til at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den

lægelige bistand om bord på skibe, idet det ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

Kapteyn Ragnemalm Ioannou

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 29. oktober 1998.

R. Grass P. J. G. Kapteyn

Justitssekretær Formand for Fjerde Afdeling